

Životné prostredie

revue pre teóriu a tvorbu životného prostredia

Roč. XXXIV

4/2000

Obsah

M. Zervan: Je vôbec možná logika architektúry?	173
J. Keppl: Tri desaťročia ekologickej konceptu architektúry	178
P. Gál: Krajina ako určujúci činiteľ formovania prostredia	185
J. Bencová: Natura baroka	190
J. Gregorová: Kultúrna intervencia do historického prostredia (Špecifikum pamiatkovo chráneného prostredia)	195
I. Krpelán: Prekonané tradície? (Environmentálna logika ľudovej architektúry)	199
L. Lešinská: Kultúrna krajina – symbióza prostredia, činnosti človeka a architektúry	203
M. Zervan, R. Špaček: Logika koncov architektúry	207
Tribúna	
P. Pásztor: Environmentálna logika v architektúre	212
Kontakty	
K. Zlochová: Príroda bez hraníc	215
Aktuality	
J. Lichý: Svetová výstava a životné prostredie	171
V. Hudek, Z. Hudeková: 10. výročie založenia REC pre strednú a východnú Európu	217

Prečo tento uhol pohľadu na architektúru?

Koniec 20. storočia najviac poznačila ekologická kríza a jej dôsledky na prírodu, spoločnosť i myslenie (*logos*) so svojou ontologickou, gnozeologickou a axiologickou dimenziou. Prírodné, technické a sociálne vedné disciplíny užšie prepojené (priamo či sprostredkovane) s novou environmentálnou situáciou nemohli na ďalšiu nereagovať. Vo svojom poli reflexie a sebareflexie sa ocitli teoretické i metodologické prístupy, a s nimi spojená rekapitulácia problematiky, redefinícia pojmov a prehodnotenie ich interdisciplinárnych väzieb s ekológiou a potom i s environmentalistikou. Nemôže sa tomu vyhnúť zvlášť architektúra, rovnako jej stránka teoreticko-metodologická, metodická, umenovedná, kulturologická, ako aj praxeologická.

Existujú dve skupiny dôvodov, prečo sa púštame do dobrodružstva s environmentálnou logikou architektúry. Do prvej patrí ľahkovážnosť, s akou sa pracuje s pojмami vôbec, s pojmom prísnym, akým *logika* bezpochyby je, osobitne. Bez prílišného rozmyšľania poviem – je to logické, alebo naopak. Hovorové používanie spôsobuje obsahové ochudobňovanie až vyprázdrovanie pojmov. Intuitívne cítim, že vieme, čo sa skrýva za konštatovaním logickosti či nelogickosti javu, procesu, formulácie, argumentu, ale nie sme si celkom istí.

Druhá skupina dôvodov spočíva v potrebe prieniku medzi odborní skúmania. Obsahovo i používaním vypožičaného alebo osvojeného aparátu.

Pokiaľ existuje logika vedy, vedeckého skúmania (Karl Popper), s istou licenciou sa môžeme priblížiť k možnosti existencie logiky architektonického myslenia a tvorivých postupov.

Názorová heterogénnosť v referenčnom rámci architektúry a ekológie, a najmä v interdisciplinárnosti architektúry, architektoniky – ekológie, snahy o originálnosť teoreticko-metodologickej argumentácie, sú spravidla sprivedným fenoménom hľadania nových premíš v každom vednom odbore, nielen v architektúre.

Autori sa pohybujú medzi Scyllou a Charibdou. Ostať pri tradičnom formalizme postavenom na empirizme a rutine praxe, ktoré znižujú riziko omylov, či riskovať možné omyly nových premíš, ktoré nás oslobodzujú od pút zaužívaného (a koróziu napadnutého) *logos* a otvárajú jeho nové horizonty presahujúce obsah i formu architektúry multidisciplinárnym prístupom s doteraz nepreskúmanými zónami? Naplnenie logiky koncov architektúry je intelektuálna výzva pre vstup do 21. storočia spojená s hľadaním kreatívnej identity architektúry.

Načrtnuté možnosti smerovania logiky architektúry v každom prípade stoja za pozornosť každého čitateľa, ktorý sa hlbšie zaujíma o problematiku architektúry a jej budúcnosť.

Robert Špaček, Ján Pašiak

P. Jančura: Krajina – človek – kultúra	218
M. Rusko: Štátnej pomoci na životné prostredie	220
Recenzie	
J. Keppl: Manuál ekologickej výstavby	221
B. Divinský: Atlas životného prostredia a zdravia obyvateľov Ruska	223
 Contents	
M. Zervan: Is the Logic of Architecture Possible at All?	173
J. Keppl: Three Decades of Ecological Concept of Architecture	178
P. Gál: Landscape – the Determining Factor in Environmental Design	185
J. Bencová: The Nature of the Baroque	190
J. Gregorová: Culture Intervention to Historical Environment (Uniqueness of Conserved Environment)	195
I. Krpelán: Overcame Traditions? (Environmental Logic of Folk Architecture)	199
E. Lešinská: Cultural Landscape – Symbiosis of the Environment, Human Activities and Architecture	203
M. Zervan, R. Špaček: Logic of the Ends of Architecture	207
 Tribune	
P. Pásztor: Environmental Logic in Architecture	212
 Contacts	
K. Zlochová: Nature without Borders	215

Why this point of view of architecture?

The end of the 20th century was branded by ecological crisis and by its consequences on nature, society as well as thinking (*logos*) by its ontological, gnoseological and axiological dimension. Natural, technical and social sciences closely connected (directly or indirectly) with new environmental situation could not ignore it. Theoretical and methodological approaches and to them linked recapitulation of problems, redefinition of terms and re-evaluation of interdisciplinary connections with ecology and later environmental science appeared in the sphere of reflection and self-reflection. Especially architecture cannot avoid it, equally its theoretical-methodological, methodical, fine-artistic, culturological and praxeological dimension. There are two groups of reasons why we take part in the adventure with environmental logic of architecture. In the first one there is rashness in use of terms at all, especially of such strict term as *logic* is. Without hesitation we say – *it is logical* or vice versa. Their colloquial use causes an impoverishing of the content of terms. Intuitively we feel that we know what is hidden in the statement of logicality or unlogicality of the phenomenon, process, formulation, argument but we are not sure. The second group of reasons rests in interdisciplinary comprehension of investigation – from the viewpoint of content and use of lent or adopted apparatus.

If we consider that the logic of science, scientific investigation (Karl Popper) exists, with a certain licence we can assume possibility of the existence of logic of architectonic comprehension and creative procedures. Heterogeneity of opinions in referential frame of architecture and ecology, and especially in interdisciplinary sphere of architecture, architectonics – ecology, effort at originality of theoretic-methodological argumentation are usually an accompanying phenomenon of search for new premises in every branch of sciences, not only in architecture.

The authors move between Scylla and Charibdis. Should they remain at traditional formalism, based on empiricism and praxis that decreases the risk of mistakes? The other way is to risk the possible mistakes of new premises which release us from the yokes of common (and rusty) *logos* and open its new horizons reaching over the content and form of architecture by multidisciplinary approach with up to now untouched zones? The intellectual challenge of entering the 21st century is connected with the search of creative identity of architecture.

The drafted possibilities of the direction of the logic of architecture are worth the attention of every reader who is deeper interested in the problem of architecture and its future.

Robert Špaček, Ján Pašiak

Recent News

J. Lichý: World Exhibition and Environment	171
V. Hudek, Z. Hudeková: 10 th Anniversary of Foundation REC for Central and Eastern Europe	217
P. Jančura: Landscape – Man – Culture	218

M. Rusko: Governmental Aid for Environment	220
---	-----

Reviews

J. Keppl: Manual of Ecological Building-up	221
B. Divinský: Atlas of the Environment and Human Health of Russia	223